

تحلیلی بر پراکنش فضایی توسعه و نابرابری‌های منطقه‌ای در استان یزد با استفاده از تکنیک ORESTE & Cluster Analysis

سید حسن مطیعی لنگرودی

استاد دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

علیرضا دربان آستانه

استادیار دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

حسنعلی فرجی سبکبار

دانشیار دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

حجه رضایی^۱

دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۸/۲۰

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۱۱/۳

چکیده

در فرایند برنامه‌ریزی و توسعه ناحیه‌ای و درون استانی، شناخت و تعیین سطوح توسعه یافته‌گی شهرستان‌ها و آگاهی از نقاط ضعف و قوت آن‌ها اهمیت زیادی دارد. چرا که بکار گیری معیارها و روش‌های کمی جهت تعیین سطوح توسعه یافته‌گی در سیستم فضایی مناطق از سویی منجر به شناخت میزان نابرابری نقاط سکونتگاهی و از سوی دیگر باعث تخصیص بهینه منابع و در نهایت عاملی بر برنامه‌ریزی هدفمند برنامه‌های توسعه استانی است. با علم به این موضوع، پژوهش حاضر با هدف کلی سنجش درجات توسعه شهرستان‌های استان یزد گردآوری گردیده است. روش تحقیق در این بررسی از نوع توصیفی - تحلیلی است. داده‌های این پژوهش از طریق مطالعه استادی (سالنامه آماری استان یزد؛ استانداری و فرمانداری استان یزد) گردآوری گردیده است. در این پژوهش به منظور وزن دهنی شاخص‌ها از تکنیک دلفی و نظام وزن دهنی آنتروپی؛ به منظور رتبه‌بندی گرینه‌ها از تکنیک ارسته و به منظور سطح‌بندی شهرستان‌ها از تکنیک تحلیل خوش‌های استفاده گردیده است. یافته‌های تحقیق گویای آن است که استان یزد از نظر برخورداری شاخص‌های توسعه نسبتاً مطلوب می‌باشد. همچنین نتایج نشان می‌دهد شهرستان اردکان برخوردارترین و شهرستان بافق محروم‌ترین از نظر توسعه بوده‌اند. سطح‌بندی درجات توسعه نیز نشان می‌دهد در استان یزد ۳ شهرستان توسعه یافته؛ ۵ شهرستان نیمه توسعه یافته و ۲ شهرستان توسعه نیافته می‌باشند.

واژگان کلیدی: توسعه، نابرابری منطقه‌ای، تحلیل خوش‌های، آنتروپی، ارسته

مقدمه

تاریخچه شروع بحث های توسعه ای به دهه ۵۰ و ۶۰ بر می گردد. در این دو دهه توسعه صرفاً یک معنای اقتصادی داشت (Cristiana, 2014: 498; Gaigalis & skema, 2014: 719) و با رشد سالانه تولید ناخالص ملی و رشد تولید ناخالص ملی سرانه برابر بود (حسین پناهی، ۱۳۹۲: ۱؛ تقاضی و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۵۲). اما پس از دسترسی برخی از کشورهای جهان سوم به هدف های سازمان ملل در زمینه رشد اقتصادی، سطح زندگی اکثر مردم در این کشورها در بیشتر زمینه ها بدون تغییر باقی ماند و درست در همین شرایط بود که توسعه از حالت مکانیکی غیر منعطف و یکسونگر با گرایش اقتصادی به یک مفهوم پویا، منعطف، چند بعدی و فرآیندی تبدیل شد (Dupont, 2007: 193). انتقادات به نظریات توسعه ای که جنبه اقتصادی داشت توسط افرادی مانند: دادلی سیرز^۱، گولت^۲، دیاکیت^۳ و دیگران باعث گردید که یک تجدیدنظر اساسی در تعریف توسعه صورت گیرد (فرجی سبکبار و همکاران، ۱۳۹۴: ۱۰۲). بنابراین از دهه ۷۰ به بعد برای توسعه، معنی متفاوت و چند جانبی ای قائل شدند (علیزاده و همکاران، ۱۳۹۲: ۱۴۶). به طوری که سازمان ملل متعدد نیز در قطعنامه ۲۶۲۶ درباره استراتژی بین المللی توسعه چنین آورده است: "تعییرات کیفی و ساختاری در جامعه باید به گونه تنگاتنگی به یک رشد اقتصادی سریع وابسته باشد، در عین حال که نابرابری های موجود (منطقه ای، محلی و اجتماعی) می بایست به نحو چشم گیری کاهش یابد (فیروزآبادی، ۱۳۸۹: ۵۸). در سال های اخیر با توجه به تحولات عظیم اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در سطوح ملی و بین المللی توجه به مفهوم توسعه گسترده و توسعه هم جهت با عدالت اجتماعی و تعادل فضایی کاربرد وسیعی یافته است (تقواوی و احمدی، ۱۳۸۲: ۴۲). این امر بدان دلیل است که عدم توازن در بین مناطق در جریان توسعه، موجب ایجاد شکاف و تشدید نابرابری منطقه ای می شود که خود مانع در مسیر توسعه است (احمدی پور و همکاران، ۱۳۸۶: ۶؛ حاجی پور، ۱۳۸۴: ۶؛ آهنگری و سعادت مهر، ۱۳۸۶: ۱۵۹؛ Pacione, 2005: 291). بر این اساس، مطالعه نابرابری های اقتصادی، اجتماعی، آموزشی و رفاه منطقه ای، یکی از اقدامات ضروری و پایه ای برای برنامه ریزی و اصلاحات در جهت تأمین برابری در خدمات اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و اصلاح آرایش فضایی نابرابری های ملی و منطقه ای می باشد (ایزدی و محمدی، ۱۳۹۲: ۸۹؛ حسین زاده دلیر، ۱۳۸۵: ۱۲۸؛ تقواوی و صالحی، ۱۳۹۲: ۲۰). به بیانی دیگر بررسی و شناخت وضعیت نواحی، قابلیت ها، و تنگناهای آن در برنامه ریزی به منظور توسعه از اهمیت بسزایی برخوردار است. چرا که با این روش شکل گیری توسعه قطبی مناطق مشخص می شود و در نهایت در برنامه ریزی توسعه، مناطق نیازمند توسعه و کم توسعه در نظر گرفته می شود و از عدم تعادل مناطق جلوگیری می شود (شیخ بیگلو و تقواوی، ۱۳۹۲: ۱۳۹). از همین رو است که امروزه آگاهی از نقاط قوت و ضعف مناطق نوعی ضرورت، جهت ارائه طرح و برنامه ها محسوب می شود (رضوانی، ۱۳۸۳: ۱۴۹؛ تقواوی و بهاری، ۱۳۹۱: ۱۶).

استان یزد به عنوان محدوده مورد مطالعه این پژوهش علیرغم مطرح بودن در برخی از شاخص های توسعه همچون شاخص کشاورزی نظیر تولیدات پسته، زعفران و خرماء؛ شاخص های حمل و نقل جاده ای، شاخص های فرهنگی و

¹. Duddy Seers

². Gollet

³. Sidiki Diakite

آموزشی همچون کتابخانه‌ای؛ شاخص‌های صنایع و معادن و غیره در سطح کشور؛ در سطح استان دارای نابرابری در برخورداری از شاخص‌های توسعه است. از این رو هدف کلی این تحقیق تحلیل پراکنش فضایی نابرابری‌های منطقه‌ای در این استان می‌باشد. چرا که مدیریت و برنامه‌ریزی متوازن توسعه در این استان مستلزم شناخت نابرابری‌ها و فاصله‌ها و اتخاذ رویکرد منطقه‌ای و تمرکز زدایی به منظور هدایت مناسب امکانات، سرمایه‌ها و نیروی انسانی است. با توجه به مطالب فوق، سؤالاتی که محققان در پژوهش حاضر به دنبال بررسی آن هستند عبارتند از:

۱. سطح‌بندی شهرستان‌های استان یزد از لحاظ برخورداری از شاخص‌های توسعه چگونه است؟
۲. خوشبندی توسعه‌یافته‌گی منطقه‌ای در استان یزد به چه نحوی است؟

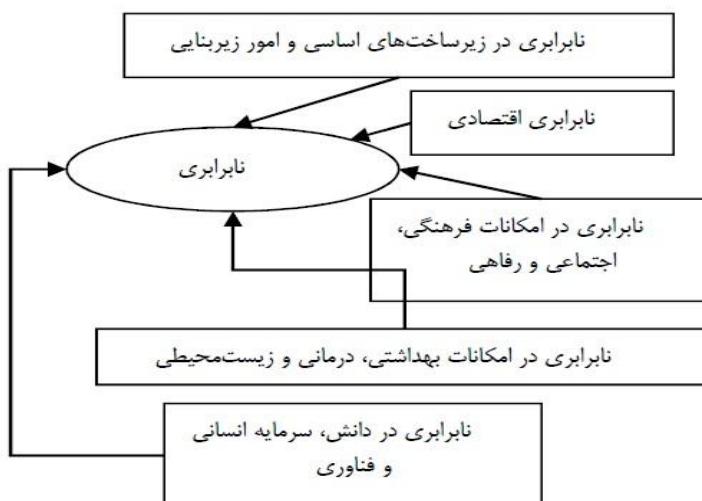
پیشینه

با توجه به اهمیت موضوع تا کنون مطالعات متعددی به منظور نمایان ساختن نابرابری‌های منطقه‌ای، به سطح‌بندی توسعه پرداخته‌اند. رامان و کوماری (۲۰۱۲) به بررسی نابرابری منطقه‌ای توسعه کشاورزی در ایالت اوتاو پراداش هندوستان در دو مقطع زمانی ۱۹۹۰-۱۹۹۱ و ۲۰۰۸-۲۰۰۹ پرداخته و با استفاده از ۱۳ شاخص توسعه کشاورزی و روش برنامه توسعه سازمان ملل دریافت‌های نابرابری و ناپایداری شدیدی میان مناطق مختلف ایالت مورد مطالعه در هر دو مقطع وجود داشت (Raman & Kumari, 2012: 71-90). کوزیلان و همکاران (۲۰۱۶) در پژوهشی به ارزیابی عملکرد آمایش ایالت‌های ترکیه پرداخته و با استفاده از تکنیک‌های تصمیم‌گیری چند معیاره و سیستم اطلاعات جغرافیایی و بر اساس ۱۶ شاخص جغرافیایی و اقتصادی، ۸۱ استان در ترکیه را از نظر عملکرد آمایشی مناطق رتبه‌بندی کرده‌اند. نتایج این پژوهش نشان داده است که ایالت‌های استانبول، ازمیر و هاتای پیشگامان بالاترین سطح توسعه را بر اساس عملکرد آمایشی داشته‌اند (Ozceylan, 2016: 323). هارون (۲۰۱۶) در پژوهشی به تحلیل فضایی توسعه اقتصادی و اجتماعی در پاکستان پرداخته و با استفاده از ۷۰ شاخص نابرابری منطقه‌ای درون پاکستان را به نمایش گذاشته است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد مابین مناطق پاکستان نابرابری شدیدی از لحاظ ۷۰ شاخص مورد مطالعه وجود دارد (Haroon, 2016: 421). در ایران نیز مطالعات متعددی در این ارتباط صورت گرفته است. شماعی و احمدی (۱۳۹۵) در پژوهشی به تحلیل فضایی سطوح توسعه‌یافته‌گی شهرستان‌های استان کردستان با پنج معیار آموزشی، فرهنگی- اجتماعی، بهداشتی- درمانی، اقتصادی- کالبدی و زیربنایی پرداخته و دریافت‌های که در استان کردستان توزیع فضایی شاخص‌های توسعه نامتعادل بوده و شهرستان بیجار توسعه‌یافته‌ترین شهرستان این استان می‌باشد (شماعی و احمدی، ۱۳۹۵: ۱۱۷-۱۲۸). قادرزاده و همکاران (۱۳۹۶) در پژوهشی به سنجش توسعه‌یافته‌گی شهرستان‌های استان کردستان با استفاده از شاخص‌های عمدۀ بخش کشاورزی پرداخته و دریافت‌های که شهرستان‌های مریوان و کامیاران به ترتیب با امتیازهای ۴۹۱ و ۴۷۵ در بالاترین درجه توسعه‌یافته‌گی و سروآباد و بانه با امتیازهای ۳۴۰ و ۳۴۳ در پایین‌ترین درجه توسعه‌یافته‌گی کشاورزی قرار دارد (قادرزاده و همکاران، ۱۳۹۶: ۱-۲۳). کریمی و براتی (۱۳۹۶) در پژوهشی به تعیین سطح نابرابری منطقه‌ای استان‌های ایران بر اساس ۲۵ نماگر در ۵ بعد مختلف (اقتصادی، دانش و سرمایه انسانی، زیربنایی، اجتماعی فرهنگی و بهداشتی و زیست محیطی) و دریافت‌های استان تهران، یزد و سمنان در این دوره، به ترتیب به عنوان استان‌های با بالاترین سطح توسعه قرار داشته‌اند و استان سیستان و بلوچستان نیز در رتبه انتهایی توسعه، ثابت بوده است. نتایج بیانگر این

نکته است که وضعیت مناسب شاخص‌های اقتصادی و سرمایه انسانی در استان‌های با سطح توسعه بالاتر، عامل اصلی نابرابری در توسعه منطقه‌ای می‌باشد (کریمی و براتی، ۱۳۹۶: ۴۹-۷۰).

مبانی نظری

بنیادی‌ترین نیازی که بشر و جوامع بشری از ابتدای پیدایش خود با آن روبرو بوده‌اند نیاز به بقا در محیطی پیچیده است؛ از قضا انسان برای مواجهه با این پیچیدگی‌ها از نظر زیستی نیز تجهیز نشده و از همین رو نیازمند نهادها و زندگی اجتماعی است (Turner, 2006: 31). نیکولاوس لومون^۱ معتقد است که همه سیستم‌های اجتماعی در محیط‌هایی چند بعدی حضور دارند که به صورت بالقوه پیچیدگی‌های بی‌پایانی را ایجاد کنند این سیستم‌ها برای بقا می‌باشد مکانیزم‌هایی را برای کاهش پیچیدگی محیط و ایجاد مرزی میان خود و آن برای بقا ایجاد کنند (Turner, 2003: 54). با مینا قرار دادن این مطالب می‌توان به این تعریف جامعه از توسعه دست یافت که توسعه عبارت است از افزایش توانایی جوامع بشری برای مواجهه با پیچیدگی‌های بی‌پایان محیطی (فضلی و همکاران، ۱۳۹۲: ۱۶۰). حال اگر این تعریف از توسعه را برای یک منطقه در نظر بگیریم، توسعه منطقه‌ای می‌تواند به عنوان جنبه پویای سیستم منطقه‌ای یا به طور دقیق‌تر تغییراتی که در مکان‌های مختلف در طول زمان روی می‌دهد، تعریف شود. به عبارتی توسعه منطقه‌ای را می‌توان روندی دانست فراگیر در جهت افزایش توانایی‌های انسانی - اجتماعی بر اساس پاسخ‌گویی به نیازهای انسانی - اجتماعی در یک منطقه خاص (زیاری، ۱۳۸۳: ۱۳). هیرشمن و میردال از جمله کسانی بودند که کاربردهای مکانی فرایند توسعه را شناختند و برای ایجاد پیوند و ارتباط میان مدل‌های رشد و نظریه‌های توسعه منطقه‌ای گام‌های مهمی برداشتند. توسعه در سطوح مختلف، خصوصاً منطقه‌ای هم معیاری مناسب در جهت تعیین جایگاه مناطق است و هم نیازمند اعمال ملاحظات خاص در سطح منطقه‌ای و تعیین شرایط سازگاری و انطباق ملی - منطقه‌ای است (حکمت نیا و موسوی، ۱۳۸۵: ۱۰۲). به عبارت دیگر، منظور از توسعه یک کشور یا منطقه، افزایش تولید، دسترسی عادلانه همگان به تسهیلات زیربنایی و خدماتی، فرصت‌های شغلی مناسب بکارگیری تکنولوژی جدید، و افزایش نرخ سرمایه گذاری و مصرف است (کلانتری، ۱۳۸۱: ۲۷).

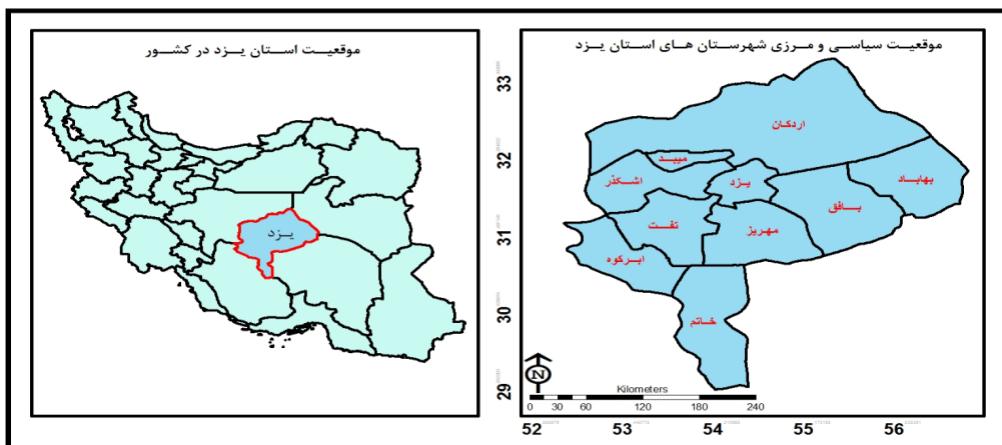
شکل (۱): ابعاد تأثیرگذار بر نابرابری منطقه‌ای منبع: کریمی و براتی، ۱۳۹۶: ۱

^۱. Nicolas Lumen

مطالعات توسعه منطقه‌ای در چند دهه اخیر به منزله نگرش‌های برقراری عدالت اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، توزیع بهینه منابع و امکانات، رفاه و ثروت، تخصیص مجدد منابع، رشد متوازن‌تر نواحی و کاهش نابرابری‌های منطقه‌ای (حاصل از ضعف اقتصادی، زیربنایی، فرهنگی، اجتماعی، رفاهی، بهداشتی، فناوری و زیستمحیطی در برخی مناطق نسبت به دیگر مناطق) مطرح بوده (شکل ۱) و مورد توجه سیاستگذاران و برنامه‌ریزان منطقه‌ای قرار گرفته است (محمدی و ایزدی، ۱۳۹۲؛ حکمت نیا و همکاران، ۱۳۹۴: ۱۰۶).

منطقه مورد مطالعه

استان یزد با مساحت حدود ۷۴۴۹۳ کیلومتر مربع در قسمت مرکزی فلات ایران در مختصات ۲۹ درجه و ۳۵ دقیقه تا ۳۵ درجه و ۷ دقیقه عرض شمالی و ۵۲ درجه و ۵۰ دقیقه تا ۵۸ درجه و ۱۶ دقیقه طول شرقی واقع شده است. این استان طبق آخرین تقسیمات کشوری در سال ۱۳۹۲، دارای ۱۰ شهرستان، ۲۱ شهر، ۲۱ بخش و ۴۵ دهستان بوده است.

شکل (۲): موقعیت سیاسی شهرستان‌های استان یزد منبع: نگارندگان

روش‌شناسی

با توجه به مؤلفه‌های مورد بررسی و ماهیت موضوع، رویکرد حاکم بر این پژوهش توصیفی- تحلیلی است. اطلاعات مورد نیاز بر حسب سال پایه ۱۳۹۴ به بعد از سالنامه آماری استان یزد و سازمان‌های مرتبط همچون استانداری، فرمانداری و بخشداری‌های شهرستان‌ها گردآوری گردیده است. در پژوهش حاضر به منظور سنجش و سطح‌بندی شهرستان‌های استان یزد، ۴۰ شاخص از ۶ معیار آموزشی، بهداشت و درمان، زیربنایی، فرهنگی و اجتماعی، اقتصادی و حمل و نقل از طریق مرور پژوهش‌های صورت گرفته در این زمینه انتخاب گردیده است. لازم به ذکر است شاخص پس از استخراج از طریق مرور استنادی (۵۴ شاخص) به منظور مشخص ساختن روایی و همچنین ارزش‌دهی در قالب پرسشنامه‌ای برای ۱۰ نفر از متخصصین برنامه‌ریزی شهری، منطقه‌ای و روستایی استان یزد ارسال گردید. از ۱۰ نمونه ارسال شده ۷ نمونه عودت داده شده که پس از بررسی پرسشنامه، ۴۰ شاخص نهایی و ارزش‌دهی گردید (جدول ۱). در ادامه پژوهش ضمن ارزش‌دهی شاخص‌ها توسط نظام ارزش‌دهی آنتروپی بر اساس داده‌های تکنیک دلفی، گرینه‌های تحقیق بر اساس رابطه‌های تکنیک ارسته مورد رتبه‌بندی و بر اساس تحلیل خوش‌ایی سطح‌بندی گردیده است.

جدول (۱): شاخص‌های مورد مطالعه پژوهش

شاخص
بعد
X1=Nrix باسادی، X2=Nrix باسادی زنان؛ X3=Nrix سواد روستایی؛ X4=Sرانه آموزشی آموزشگاه در دوره ابتدایی؛ X5=Sرانه آموزشی آموزشگاه در دوره متوسطه دوره اول؛ X6=Sرانه آموزشی آموزشگاه در دوره متوسطه دوره دو؛ X7=Sرانه مراکز بهداشتی و درمانی به جمعیت روستایی؛ X8=Sرانه مراکز بهداشتی و درمانی به جمعیت شهری؛ X9=نسبت پژوهش عمومی به ده هزار نفر جمعیت شهرستان؛ X10=نسبت بهداشت و پژوهش متخصص به ده هزار نفر جمعیت شهرستان؛ X11=تعداد بیمارستان به ده هزار نفر جمعیت شهرستان؛ X12=نسبت انتسابات آب لوله‌کشی خانگی به تعداد خانوار شهرستان؛ X13=نسبت مشترکین برق خانگی به تعداد خانوار در شهرستان؛ X14=نسبت خانوار روسایی دارای برق در شهرستان؛ X15=نسبت جایگاه‌ها ساخت رسانی به ده هزار نفر جمعیت شهرستان؛ X16=نسبت انتسابات گاز خانگی به تعداد خانوار در شهرستان؛ X17=نسبت تلفن‌های منسوخ به جمعیت در شهرستان؛ X18=نسبت واحدهای پستی به ده هزار نفر جمعیت در شهرستان؛ X19=تعداد کتابخانه‌های عمومی به ده هزار نفر جمعیت شهرستان؛ X20=تعداد کتب موجود به جمعیت شهرستان؛ X21=تعداد سینما و سالن نمایش به ده هزار نفر جمعیت شهرستان؛ X22=تعداد کانون پرورش فکری به ده هزار نفر جمعیت شهرستان
X23=نسبت اراضی زراعی زیر کشت به اراضی زراعی قابل کشت؛ X24=نسبت اراضی باغ و قلمستان به کل اراضی کشاورزی؛ X25=نسبت شرکت تعاضی کشاورزی به ازا هر ده هزار نفر جمعیت؛ X26=نسبت سطح زیر کشت نباتات صنعتی به کل مساحت زیر کشت؛ X27=تعداد شرکت‌های تعاضی روسایی به ده هزار نفر جمعیت روستایی؛ X28=تعداد واحدهای صنعتی به ده هزار نفر جمعیت شهرستان؛ X29=تعداد شرکت تعاضی فرش دستیاب به ده هزار نفر جمعیت؛ X30=تعداد شرکت تعاضی صنعتی فعال به ده هزار نفر جمعیت؛ X31=ضریب جمعیت فعال در اقتصادی شهرستان؛ X32=Nrix مشارکت اقتصادی در شهرستان؛ X33=نسبت کارکنان مستقل به جمعیت شغال در شهرستان؛ X34=نسبت حقوق بگران بخش دولتی به کل شاغلین در شهرستان؛ X35=نسبت فرصت‌های شغلی شهرستان به مقاضیان کار؛ X36=نسبت سپرده بانکی به جمعیت شهرستان؛ X37=تعداد واحدهای بانکی به ده هزار نفر جمعیت شهرستان؛ X38=نسبت راه آسفالت روسایی به میزان کل راه روسایی؛ X39=نسبت شرکت‌های تعاضی حمل و نقل به ده هزار نفر جمعیت؛ X40=نسبت راه‌های بین شهری بر حسب بزرگراه به جمع کل حمل و نقل راه بین شهری
منبع: محمدی و همکاران، ۱۳۹۱؛ محمدی و ایزدی، ۱۳۹۲؛ سرخ کمال و همکاران، ۱۳۹۰؛ مشکنی و قاسمی، ۱۳۹۱؛ شیخ بیکلو و تقوایی، ۱۳۹۲؛ رفیعیان و شالی، ۱۳۹۰؛ رضایی و عطار، ۱۳۹۰؛ تقوایی و بهاری، ۱۳۹۱.

نتایج

به منظور سطح‌بندي توسعه‌یافته‌گي گزينه‌های تحقیق ابتدا بر اساس تکنیک دلفی و آنتروپی به وزن دهی شاخص‌ها، سپس بر اساس تکنیک ارسته و تحلیل خوش‌های، سطح‌بندي درجهات توسعه شهرستان‌ها صورت گرفته است. نتایج وزن دهی شاخص‌های نشان می‌دهد که گویه جمعیت فعال در شهرستان با ضریب اهمیت ۰,۰۷۲۷ بالاترین ارزش و نسبت واحدهای پستی به ده هزار نفر جمعیت در شهرستان با ضریب ۰,۰۰۳۸ پایین‌ترین میزان ارزش را داشته است. بر حسب ابعاد مورد مطالعه بعد اقتصادی با میانگین ضریب ۰,۰۰۳۱۷ بیشترین میزان تأثیر و بعد حمل و نقل با میانگین ضریب ۰,۰۰۶ کمترین تأثیر را داشته است (جدول ۲).

جدول (۲): وزن محاسبه شده هر شاخص بر اساس تکنیک دلفی و نظام وزن دهی آنتروپی

شاخص	آنتروپی شاخص	درجه اندیف	وزن نرم‌الشده	آنتروپی هر شاخص	درجه انحراف	وزن نرم‌الشده	رنکینگ
۲۶	۰,۰۱۰۸	۰,۰۱۱۸	۰,۹۸۸۲	X21	۲۲	۰,۰۱۹۴	۰,۰۲۱۳
۳۶	۰,۰۰۴۹	۰,۰۰۵۴	۰,۹۹۴۶	X22	۱۶	۰,۰۲۸۹	۰,۰۳۱۷
۳۳	۰,۰۰۹۳	۰,۰۱۰۲	۰,۹۸۹۸	X23	۱۷	۰,۰۲۸۲	۰,۰۳۱۰
۲۱	۰,۰۲۳	۰,۰۲۲۳	۰,۹۷۷۷	X24	۲۵	۰,۰۱۱۱	۰,۰۱۱۲
۲۰	۰,۰۲۱۱	۰,۰۲۳۲	۰,۹۷۶۸	X25	۳۱	۰,۰۰۹۵	۰,۰۱۰۴
۶	۰,۰۲۲۹	۰,۰۲۹۴	۰,۹۵۰۶	X26	۳۱	۰,۰۰۹۵	۰,۰۱۰۴
۲۶	۰,۰۱۰۸	۰,۰۱۱۸	۰,۹۸۸۲	X27	۲۳	۰,۰۳۶۷	۰,۰۴۰۳
۱۸	۰,۰۰۲۵۳	۰,۰۰۲۷۸	۰,۹۷۲۲	X28	۱۳	۰,۰۳۵۷	۰,۰۳۹۲
۲۸	۰,۰۱۰۲	۰,۰۱۱۲	۰,۹۸۸۸	X29	۲۴	۰,۰۱۰۸	۰,۰۱۷۴
۱۹	۰,۰۲۱۷	۰,۰۲۳۹	۰,۹۷۶۱	X30	۱۴	۰,۰۳۴۹	۰,۰۳۸۴
۱	۰,۰۷۷۷	۰,۰۰۷۹۹	۰,۹۰۰۱	X31	۱۴	۰,۰۳۴۹	۰,۰۳۸۴
۲	۰,۰۰۵۰	۰,۰۰۶۱۵	۰,۹۳۸۵	X32	۷	۰,۰۰۴۳۱	۰,۰۴۷۴
۴	۰,۰۰۵۰۶	۰,۰۰۵۵۶	۰,۹۴۴۴	X33	۸	۰,۰۰۴۱۹	۰,۰۴۶۰
۲۲	۰,۰۰۱۹۴	۰,۰۰۲۱۳	۰,۹۷۸۷	X34	۹	۰,۰۰۴۱۶	۰,۰۴۵۷
۴	۰,۰۰۵۰۶	۰,۰۰۵۵۶	۰,۹۴۴۴	X35	۳۷	۰,۰۰۰۴۱	۰,۰۰۴۵
۳	۰,۰۰۵۳۹	۰,۰۰۵۸۱	۰,۹۴۱۹	X36	۱۰	۰,۰۰۴۱۲	۰,۰۴۵۳
۲۹	۰,۰۰۰۹۸	۰,۰۰۱۰۷	۰,۹۸۹۳	X37	۱۱	۰,۰۰۳۶۹	۰,۰۴۰۶
۳۷	۰,۰۰۰۴۱	۰,۰۰۰۴۵	۰,۹۹۵۵	X38	۴۰	۰,۰۰۰۳۸	۰,۰۰۲۲
۲۹	۰,۰۰۰۹۸	۰,۰۰۱۰۷	۰,۹۸۹۳	X39	۳۴	۰,۰۰۰۸۶	۰,۰۰۹۴
۳۷	۰,۰۰۰۴۱	۰,۰۰۰۴۵	۰,۹۹۵۵	X40	۳۵	۰,۰۰۰۵۰	۰,۰۰۵۵

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۶.

بعد از مشخص شدن وزن‌های شاخص‌های ۴۰ گانه پژوهش، رتبه‌بندی توسعه‌یافته‌گی گزینه‌ها بر اساس تکنیک ارسته صورت گرفته است. این روش برای انجام رتبه‌بندی سه مرحله اساسی دارد که به شرح زیر است (محمد پور، ۱۳۸۵؛ نصرالله، Pastijn et al, 1989: 1255; Roubens, 1982: 51۱۳۸۵) :

الف) مرحله برآورد^۱ فواصل گزینه‌ها $d(0, m_k)$

برآورد کردن در روش ارسته بر کاربرد ماتریسی فرضی با نام ماتریس موقعیت^۲ استوار است که در هر ستون آن، گزینه‌های تصمیم از بهترین به بدترین با ملاحظه هر یک از شاخص‌ها مرتباً می‌شوند. با تصویر کردن اعضای ماتریس حاصل بر قدر اصلی آن، موقعیت‌های بهتر در سمت چپ قطر اصلی و موقعیت‌های بدتر در سمت راست آن تصویر می‌شوند. فواصل گزینه‌های ۱۰ گانه استان یزد در جدول (۳) آورده شده است.

جدول (۳): برآورد مستقیم خطی فاصله یا فواصل گزینه‌های ده گانه استان یزد (ماتریس D)

شاخص	ابرکوه	ارdekhan	اشکان	بهایاد	باقع	جاتم	جیمید	بیزد
X1	۳,۱۹۱	۱,۶۵۱	۲,۴۱۰	۶,۳۵۴	۲,۹۷۹	۷,۱۲۷	۰,۵۶۱	۷,۹۴۰
X2	۳,۳۰۲	۲,۲۵۶	۲,۰۵۱	۶,۳۸۳	۴,۰۵۱	۷,۱۶۹	۰,۵۹۹	۷,۹۵۸
X3	۳,۳۰۲	۶,۴۰۹	۴,۹۰۳	۳,۰۵۰	۸,۰۰۸	۳,۰۵۰	۲,۷۳۶	۲,۱۰
X4	۳,۳۰۲	۵,۸۸۲	۵,۱۹۲	۳,۰۵۷	۴,۵۵۵	۸,۱۰۳	۰,۰۰	۷,۳۴۷
X5	۶,۸۲۹	۵,۵۴۵	۴,۰۵۱	۷,۰۵۰	۵,۰۰۰	۸,۰۵۵	۳,۹۱۹	۴,۲۳۶
X6	۷,۱۴۰	۵,۵۵۵	۴,۷۷۰	۶,۰۰۰	۴,۷۷۰	۸,۱۷۲	۵,۱۷۲	۴,۰۵۳
X7	۷,۰۳۳	۵,۵۹۹	۴,۱۳	۶,۰۵۸	۵,۰۵۸	۸,۷۵۷	۰,۸۸۷	۶,۱۶۲
X8	۸,۰۰	۶,۴۰۹	۸,۰۵۹	۶,۳۵۴	۷,۰۵۳	۶,۶۰۴	۶,۸۲۹	۶,۱۴۰
X9	۹,۰۲۶	۷,۵۳۰	۷,۰۰	۷,۰۳۷	۸,۰۵۹	۸,۱۲۳	۷,۱۷۲	۷,۱۷۰
X10	۸,۰۰۸	۷,۹۰۸	۸,۰۴۲	۹,۱۱	۸,۷۵۷	۱۰,۰۰	۸,۷۴۰	۸,۰۱۳
X11	۹,۷۳۱	۸,۹۹۶	۸,۸۶۸	۹,۰۱۰	۹,۰۹	۸,۷۹۳	۹,۴۴۴	۸,۷۸۹
X12	۹,۶۴۱	۱۰,۳۸	۱۰,۷۱	۹,۰۵۶	۹,۰۵۶	۱۱,۰۹	۹,۰۲۶	۱۰,۱۱
X13	۱۰,۰۵	۱۰,۳۳	۱۰,۳۳	۱۰,۳۶	۱۰,۴۱	۱۰,۶۴	۱۰,۳۶	۱۱,۶۹
X14	۱۲,۰۲	۱۱,۷۹	۱۱,۱۲	۱۱,۰۵	۱۱,۱۱	۱۱,۱۲	۱۱,۰۵	۱۱,۱۹
X15	۱۲,۰۵	۱۲,۴۷	۱۱,۹۸	۱۱,۹۱	۱۱,۹۰	۱۲,۰۳	۱۱,۹۳	۱۲,۰۵
X16	۱۲,۹۱	۱۲,۷۶	۱۳,۰۱	۱۲,۸۲	۱۲,۸۵	۱۲,۰۴	۱۲,۷۰	۱۲,۷۰
X17	۱۳,۸۰	۱۳,۵۴	۱۳,۵۱	۱۲,۳۵	۱۲,۳۸	۱۳,۴۹	۱۳,۴۰	۱۳,۵۵
X18	۱۴,۳۳	۱۴,۰۰	۱۴,۷۸	۱۴,۸۵	۱۴,۲۶	۱۴,۲۹	۱۵,۰۶	۱۴,۵۶
X19	۱۵,۱۲	۱۵,۰۹	۱۵,۱۷	۱۵,۰۳	۱۵,۰۷	۱۵,۱۷	۱۵,۰۸	۱۵,۱۰
X20	۱۶,۰۱	۱۶,۰۷	۱۵,۸۷	۱۵,۹۱	۱۵,۸۹	۱۵,۹۵	۱۶,۰۴	۱۶,۰۱
X21	۱۶,۹۶	۱۶,۶۶	۱۶,۷۶	۱۶,۷۴	۱۶,۸۷	۱۶,۷۰	۱۶,۷۴	۱۶,۷۹
X22	۱۷,۰۷	۱۷,۷۳	۱۷,۸۰	۱۷,۶۴	۱۷,۹۹	۱۷,۷۰	۱۷,۴۶	۱۷,۴۶
X23	۱۸,۷۴	۱۸,۷۴	۱۸,۶۱	۱۸,۴۲	۱۸,۵۰	۱۸,۳۶	۱۸,۲۵	۱۸,۲۸
X24	۱۹,۱۴	۱۹,۱۷	۱۹,۰۷	۱۹,۰۶	۱۹,۰۴	۱۹,۰۵	۱۹,۰۱	۱۹,۰۹
X25	۱۹,۰۷	۱۹,۰۷	۱۹,۸۴	۱۹,۸۴	۱۹,۰۴	۲۰,۰۱	۱۹,۸۹	۱۹,۰۵
X26	۲۰,۶۴	۲۰,۶۴	۲۰,۰۷	۲۰,۰۷	۲۰,۵۳	۲۰,۰۷	۲۰,۶۳	۲۰,۰۷
X27	۲۱,۴۵	۲۱,۴۵	۲۱,۴۷	۲۱,۴۴	۲۱,۵۰	۲۱,۴۳	۲۱,۶۱	۲۱,۴۹
X28	۲۲,۴۶	۲۲,۴۶	۲۲,۳۳	۲۲,۲۳	۲۲,۳۹	۲۲,۰۵	۲۲,۲۹	۲۲,۳۴
X29	۲۲,۱۲	۲۲,۳۲	۲۲,۰۲	۲۲,۰۵	۲۲,۰۱	۲۲,۰۲	۲۲,۱۷	۲۲,۰۳
X30	۲۲,۹۶	۲۲,۸۴	۲۲,۸۱	۲۲,۸۳	۲۲,۸۷	۲۲,۰۲	۲۲,۱۰	۲۲,۹۱
X31	۲۲,۶۶	۲۲,۸۰	۲۲,۶۲	۲۲,۶۱	۲۲,۵۰	۲۲,۶	۲۲,۶۹	۲۲,۶۷
X32	۲۵,۴۳	۲۵,۰۸	۲۵,۰۳	۲۵,۰۴	۲۵,۰۴	۲۵,۰۸	۲۵,۰۱	۲۵,۰۵
X33	۲۶,۲۰	۲۶,۱۹	۲۶,۳۱	۲۶,۲۴	۲۶,۳۶	۲۶,۱۹	۲۶,۲۷	۲۶,۱۹
X34	۲۷,۰۶	۲۷,۰۱	۲۶,۹۸	۲۷,۰۳	۲۷,۰۰	۲۶,۹۸	۲۷,۱۵	۲۶,۹۹
X35	۲۷,۹۳	۲۷,۸۲	۲۷,۷۸	۲۷,۹۹	۲۷,۷۹	۲۷,۷۸	۲۷,۷۸	۲۷,۸۰
X36	۲۸,۰۵	۲۸,۶۷	۲۸,۵۱	۲۸,۵۷	۲۸,۷۲	۲۸,۰۵	۲۸,۶۱	۲۸,۶۴
X37	۲۹,۳۹	۲۹,۰۷	۲۹,۰۳	۲۹,۰۴	۲۹,۰۷	۲۹,۰۳	۲۹,۰۷	۲۹,۰۵
X38	۳۰,۰۲	۳۰,۰۲	۳۰,۰۷	۳۰,۰۵	۳۰,۰۸	۳۰,۰۶	۳۰,۰۶	۳۰,۰۲
X39	۳۰,۹۶	۳۰,۹۵	۳۰,۹۵	۳۰,۹۹	۳۰,۹۷	۳۱,۰۲	۳۱,۰۱	۳۱,۰۸
X40	۳۱,۷۵	۳۱,۷۵	۳۱,۷۶	۳۱,۷۸	۳۱,۷۴	۳۱,۰۴	۳۱,۷۵	۳۱,۹۱

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۶.

¹. Projection

². Position-matrix

ب) مرحله رتبه‌بندی کلی فواصل گزینه‌ها (m_k)

با تعیین فاصله تصاویر تک‌تک اعضای ماتریس موقعیت از مبدأ، رتبه‌بندی کلی فواصل انجام می‌شود. در این مرحله فواصل با کمک روش میانگین رتبه‌های بس سون رتبه‌بندی شده و بدین ترتیب مسئله دوباره به ماهیت ترتیبی آن بازگشت داده می‌شود. رتبه کلی گزینه‌های ۱۰ گانه استان یزد در جدول (۴) آورده شده است.

جدول (۴): رتبه‌بندی کلی فواصل گزینه‌های ده گانه استان یزد (ماتریس R)

شناخت	ابرکوه	اردکان	اشکذر	بهاباد	تفت	خاتم	مهریز	میبد	یزد
۷۵,۵	۲۵,۵	۳۶,۵	۱	۶۲,۵	۱۶,۵	۴۷,۵	۵,۵	۲,۵	۱۰,۵
۷۷,۵	۲۷,۵	۳۸,۵	۲,۵	۴۹,۵	۱۹,۵	۶۴,۵	۷,۵	۴	۱۲,۵
۵,۵	۷,۵	۲۱,۵	۶۶,۵	۹	۸۰,۵	۱۴,۵	۵۱,۵	۲۹,۵	۴۰,۵
۵۵,۰	۶۸,۵	۱۸	۱۰,۵	۱۴,۵	۳۲,۵	۸۲,۵	۳۲,۵	۴۲,۰	۱۲,۵
۲۱,۵	۲۳,۵	۱۶,۵	۷۰,۵	۳۱	۸۸,۵	۴۵,۵	۱۹,۵	۳۴,۰	۵۷,۵
۲۹,۵	۳۲,۵	۸۶,۵	۲۷,۵	۴۴	۲۵,۵	۸۶,۵	۵۳,۵	۳۴,۰	۶۰,۵
۴۵,۵	۳۶,۵	۲۲,۵	۵۹	۹۵,۵	۵۳,۵	۴۰,۵	۸۴,۵	۳۸,۵	۷۲,۵
۶۰,۵	۵۷,۵	۴۹,۵	۱۰,۱,۵	۴۷,۵	۷۲,۵	۵۵,۵	۹۱,۵	۵۱,۰	۷۹
۶۶,۵	۶۲,۵	۶۴,۵	۷۴	۶۸,۵	۹۱,۵	۸۴,۵	۱۰۰	۷۰,۰	۱۰,۶
۸۲,۰	۷۵,۰	۸۸,۵	۱۰,۱,۵	۹۵,۵	۱۱۴	۱۰,۶	۹۰	۷۷,۰	۸۰,۵
۹۷	۱۰,۴	۹۴	۱۲۳	۹۳	۱۱۵	۱۰,۳	۹۸	۹۹	۱۱۱
۱۱۶	۱۱۲	۱۰,۶	۱۲۸	۱۰,۹	۱۰,۸	۱۱۳	۱۲۵	۱۲۰	۱۱۰
۱۳۷	۱۲۷	۱۳۴	۱۱۷	۱۱۹	۱۲۱	۱۲۴	۱۱۸	۱۲۶	۱۲۲
۱۴۲	۱۳۳	۱۳۱	۱۳۶	۱۲۹	۱۳۸	۱۳۰	۱۴۷	۱۳۵	۱۴۳
۱۴۵	۱۴۸	۱۴۲	۱۴۰	۱۳۹	۱۰۴,۵	۱۴۱	۱۵۴,۵	۱۴۶	۱۴۴
۱۴۹	۱۵۱	۱۵۹	۱۵۳	۱۶۵	۱۵۷	۱۵۰	۱۵۸	۱۵۲	۱۵۶
۱۶۳	۱۶۱	۱۶۹	۱۶۲	۱۷۴	۱۶۶	۱۶۰	۱۶۴	۱۶۸	۱۶۷
۱۷۷	۱۷۰	۱۷۵	۱۷۹	۱۷۶	۱۷۸	۱۸۰	۱۷۱	۱۷۲	۱۷۳
۱۸۳	۱۸۱	۱۸۲	۱۸۷	۱۸۶	۱۹۰	۱۸۵	۱۸۱	۱۸۹	۱۸۴
۲۰۰	۱۹۹	۱۹۲	۱۹۴	۱۹۳	۱۹۵	۱۹۷	۱۹۱	۱۹۸	۱۹۶
۲۰۶	۲۰,۹	۲۰۳	۲۰,۵	۲۰۲	۲۰,۷	۲۰,۴	۲۱۰	۲۰,۱	۲۰,۸
۲۱۱	۲۱۳	۲۱۹	۲۱۷	۲۲۰	۲۱۶	۲۱۲	۲۱۸	۲۰,۱۴	۲۰,۱۵
۲۲۴	۲۲۵	۲۲۹	۲۲۷	۲۲۸	۲۲۶	۲۲۱	۲۲۳	۲۲۲	۲۳۰
۲۴۰	۲۳۸	۲۳۴	۲۳۳	۲۳۱	۲۳۲	۲۳۵	۲۳۷	۲۳۹	۲۳۶
۲۵۰	۲۴۸	۲۴۶	۲۴۲	۲۴۱	۲۴۹	۲۴۵	۲۴۳	۲۴۷	۲۴۴
۲۵۴	۲۵۶	۲۵۸,۵	۲۵۸,۵	۲۵۲	۲۵۸,۵	۲۵۱	۲۵۸,۵	۲۵۵	۲۵۳
۲۶۹	۲۶۱	۲۶۵	۲۶۳	۲۶۶	۲۶۲	۲۷۰	۲۶۸	۲۶۷	۲۶۴
۲۷۴	۲۷۲	۲۷۷	۲۷۳	۲۷۸	۲۸۰	۲۷۶	۲۷۱	۲۷۵	۲۷۹
۲۸۴	۲۸۶	۲۸۳	۲۸۵	۲۸۱	۲۸۲	۲۸۸	۲۸۹	۲۹۰	۲۸۷
۲۹۷	۲۹۳	۲۹۱	۲۹۴	۲۹۶	۲۹۹	۳۰۰	۲۹۲	۲۹۵	۲۹۸
۳۰۰	۳۰۸	۳۰۴	۳۰۳	۳۰۲	۳۰۱	۳۰۷	۳۰۵	۳۰۹	۳۰۶
۳۲۰	۳۱۸	۳۱۶	۳۱۱	۳۱۲	۳۱۳	۳۱۷	۳۱۴	۳۱۹	۳۱۵
۳۲۵	۳۲۲	۳۲۸	۳۲۶	۳۲۹	۳۲۳	۳۲۷	۳۲۱	۳۲۰	۳۲۴
۳۴۰	۳۳۸	۳۳۲	۳۳۶	۳۳۴	۳۳۱	۳۳۹	۳۳۳	۳۳۵	۳۳۷
۳۴۷	۳۴۵	۳۴۳	۳۵۰	۳۴۴	۳۴۱	۳۴۸	۳۴۲	۳۴۶	۳۴۹
۳۶۰	۳۵۸	۳۵۴	۳۵۲	۳۵۹	۳۵۱	۳۵۳	۳۵۶	۳۵۷	۳۵۵
۳۷۰	۳۶۹	۳۶۱	۳۶۲	۳۶۳	۳۶۸	۳۶۷	۳۶۶	۳۶۴	۳۶۵
۳۷۷	۳۸۰	۳۷۴	۳۷۸	۳۷۵	۳۷۱	۳۷۳	۳۷۲	۳۷۹	۳۷۶
۳۸۱	۳۸۳	۳۸۲	۳۸۶	۳۸۵	۳۹۰	۳۸۸	۳۸۷	۳۸۹	۳۸۴
۴۰۰	۳۹۸	۳۹۵	۳۹۶	۳۹۲	۳۹۱	۳۹۹	۳۹۴	۳۹۷	۳۹۳

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۶.

ج) مرحله تجمعی^۱

پس از محاسبه و تعیین همه رتبه های کلی، رتبه های کلی در هر کدام از شاخص ها برای تمام گزینه ها به طور جداگانه جمع می شوند و گزینه ای که عدد مربوط به آن کوچکتر است، مناسب تر بوده و رتبه بهتری بدان اختصاص داده می شود؛ یعنی گزینه برتر است که جمع رتبه های مطلق آن در همه شاخص ها، از سایر گزینه ها کمتر باشد (Roubens, 1982: 53; Zak, 2005; Geldermann and Rentz, 2000; Isabelle et al, 2002:333).

جدول (۵): مرحله تجمعی یا درجه برتری شهرستان های ده گانه استان یزد بر یکدیگر

شهرستان	ابرکوه	اردکان	آشکذار	بافق	بهاباد	ختام	تفت	مهریز	میبد	میبد	مهریز	یزد
ابرکوه	۰,۰۱۶	۰,۰۰۹	۰,۰۱۳	۰,۰۰۹	۰,۰۰۹	۰,۰۱۱	۰,۰۱۶	۰,۰۱۷	۰,۰۱۸	۰,۰۱۷	۰,۰۱۷	۰,۰۱۷
اردکان	۰,۰۰۷	۰	۰,۰۰۷	۰,۰۰۶	۰,۰۰۷	۰,۰۱۱	۰,۰۰۸	۰,۰۰۸	۰,۰۱۱	۰,۰۱۱	۰,۰۰۷	۰,۰۰۷
آشکذار	۰,۰۰۸	۰,۰۱۶	۰	۰,۰۱۵	۰,۰۱۱	۰,۰۱۲	۰,۰۱۷	۰,۰۱۸	۰,۰۱۸	۰,۰۱۸	۰,۰۱۸	۰,۰۱۸
بافق	۰,۰۱۲	۰,۰۲۰	۰,۰۰۲۱	۰,۰۱۹	۰,۰۱۹	۰,۰۰۲	۰,۰۱۹	۰,۰۱۸	۰,۰۱۸	۰,۰۱۸	۰,۰۱۸	۰,۰۱۸
بهاباد	۰,۰۱۲	۰,۰۲۱	۰,۰۰۲۱	۰,۰۱۶	۰,۰۱۵	۰,۰۰۲	۰,۰۱۶	۰,۰۱۲	۰,۰۱۲	۰,۰۱۲	۰,۰۱۲	۰,۰۱۲
تفت	۰,۰۱۲	۰,۰۱۶	۰,۰۰۹	۰,۰۱۳	۰,۰۱۳	۰,۰۰۹	۰,۰۱۰	۰,۰۱۰	۰,۰۱۰	۰,۰۱۰	۰,۰۱۰	۰,۰۱۰
ختام	۰,۰۱۰	۰,۰۱۶	۰,۰۱۱	۰,۰۱۵	۰,۰۱۳	۰,۰۰۷	۰,۰۱۸	۰,۰۲۰	۰,۰۲۰	۰,۰۲۰	۰,۰۲۰	۰,۰۲۰
مهریز	۰,۰۰۹	۰,۰۱۲	۰,۰۱۱	۰,۰۰۵	۰,۰۱۱	۰,۰۱۴	۰,۰۰۸	۰,۰۱۲	۰,۰۱۲	۰,۰۱۲	۰,۰۱۲	۰,۰۱۲
میبد	۰,۰۰۹	۰,۰۰۸	۰,۰۱۱	۰,۰۰۴	۰,۰۱۱	۰,۰۱۲	۰,۰۰۸	۰,۰۱۳	۰,۰۱۳	۰,۰۱۳	۰,۰۱۳	۰,۰۱۳
یزد	۰,۰۱۸	۰,۰۱۶	۰,۰۱۹	۰,۰۰۸	۰,۰۱۵	۰,۰۱۶	۰,۰۲۰	۰,۰۱۳	۰,۰۱۳	۰,۰۱۳	۰,۰۱۳	۰,۰۱۳

منبع: یافته های پژوهش، ۱۳۹۶.

سؤال اول پژوهش به سطح بندی شهرستان های استان یزد از لحاظ برخورداری از شاخص های توسعه پرداخته است. در این ارتباط نتایج نهایی تکنیک ارسته نشان می دهد که شهرستان اردکان، میبد و مهریز به ترتیب رتبه های اول تا سوم از توسعه یافتنگی بر اساس شاخص های مورد مطالعه و شهرستان های بهاباد و بافق رتبه های آخر را کسب کرده اند. از دلایل برتری شهرستان اردکان می توان به برتری این شهرستان از نظر شاخص های اقتصادی همچون ضریب جمعیت فعال در شهرستان؛ نرخ مشارکت اقتصادی در شهرستان؛ نسبت حقوق بگیران بخش دولتی به کل شاغلین در شهرستان؛ نسبت اراضی باغ و قلمستان به کل اراضی کشاورزی و همچنین شاخص های زیربنایی همچون نسبت انشعبادات آب لوله کشی خانگی به تعداد خانوار شهرستان؛ نسبت مشترکین برق خانگی به تعداد خانوار در شهرستان و نسبت انشعبادات گاز خانگی به تعداد خانوار در شهرستان اشاره کرد که در رنکینگ اهمیت ضرایب نیز دارای بیشترین ضرایب بوده اند. از دلایل عدم توسعه یافتنگی شهرستان بافق نیز می توان به پایین بودن نسبت شاخص های اقتصادی و زیربنایی این شهرستان نسبت به سایر شهرستان های اشاره کرد.

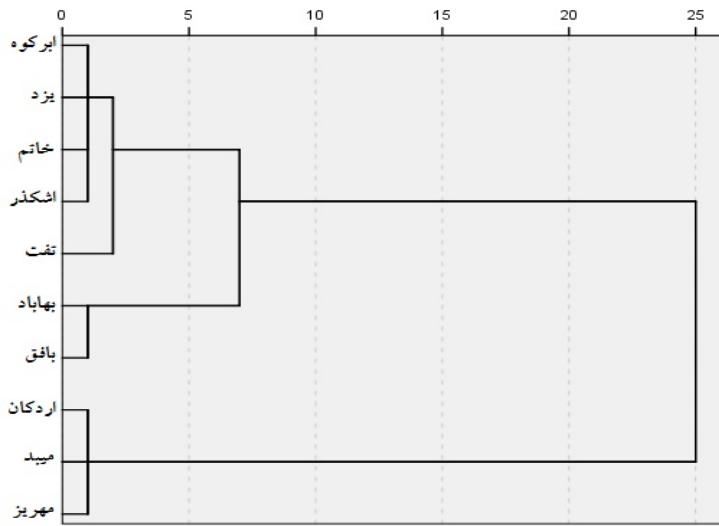
جدول (۶): رتبه بندی شهرستان ها

شهرستان	شهرستان	شهرستان	شهرستان
ابرکوه	تفت	اردکان	۷
اردکان	ختام	آشکذار	۵
آشکذار	مهریز	بافق	۳
بافق	میبد	بهاباد	۲
بهاباد	یزد	میبد	۸

منبع: یافته های پژوهش، ۱۳۹۶.

^۱. Aggregation

سؤال دوم پژوهش به خوشبندی توسعه یافته‌گی شهرستان‌های استان یزد پرداخته است. در این ارتباط پس از رتبه‌بندی شهرستان‌های با استفاده از تکنیک ارسته با بهره‌گیری از روش تحلیل خوشبندی برای سطح‌بندی شهرستان‌های استان و تعیین شهرستان‌های همگن، به سطح‌بندی درجات توسعه پرداخته شد. بر اساس تحلیل خوشبندی و با توجه به داده‌های آماری از روش پیوند مسلط، که یکی از روش‌های تشکیل خوشبندی تراکمی در روش تحلیل خوشبندی سلسله مراتبی است، بهره گرفته و شهرستان‌های استان سطح‌بندی شدند که در شکل (۳) نمایش داده شده است.

شکل (۳): نتایج سطح‌بندی درجات توسعه شهرستان‌های استان یزد

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۶.

بر اساس نتایج، شهرستان‌های استان یزد در سه سطح قرار می‌گیرند. این سطح‌بندی نماینگر این است که مکان‌های واقع در یک سطح شباهت زیادی با هم‌دیگر داشته، اما تفاوت قابل توجهی با مکان‌های سطوح دیگر دارد. نتایج تحلیل خوشبندی به شرح زیر می‌باشد:

در سطح اول شهرستان‌های اردکان، میبد و مهریز قرار دارند. این سه شهرستان وضعیت مطلوب‌تری نسبت به سایر شهرستان‌ها دارند. آنچه باعث قرارگیری این سه شهرستان در یک سطح و به عنوان شهرستان‌های برخوردار یا توسعه‌یافته شده است، بالا بودن برخورداری آن‌ها در اکثر شاخص‌های مورد بررسی علی‌الخصوص شاخص‌های با درجه اهمیت بالا از نظر پانل متخصصین همچون شاخص‌های اقتصادی و زیربنایی بوده است.

در سطح دوم شهرستان‌های ابرکوه، یزد، خاتم، اشکذر و تفت قرار دارند. این شهرستان‌های از لحاظ توسعه‌یافته‌گی بر اساس شاخص‌های مورد مطالعه وضعیت متوسطی دارند و در سطح سوم شهرستان‌های بافق و بهایاد قرار گرفته‌اند. این دو شهرستان از نظر درجه توسعه‌یافته‌گی در وضعیت نامطلوبی به سر می‌برند و نیازمند تأمل و نگاه برنامه‌ریزان توسعه می‌باشند.

نتیجه‌گیری و دستاوردهای پژوهش

یکی از جوانب و اهداف مهم برنامه‌ریزی توسعه، کمک به مناطق کمتر توسعه‌یافته و اقسام فقیرتر جامعه و توزیع عادلانه امکانات و درآمدها، با توجه به مزیت‌های نسبی مناطق و عقب‌ماندگی‌های آن‌ها است. از این‌رو، ضرورت

دارد به ارزیابی و اندازه‌گیری میزان برخورداری و توسعه یافتنگی و قوت‌ها و ضعف‌های مناطق مختلف و بررسی شرایط بهبود یا عدم بهبود آن‌ها پرداخته شود. از سوی دیگر به منظور اتخاذ تصمیمات مقتضی برای توسعه مناطق برنامه ریزان نخست باید وضع موجود را از نظر سطح توسعه بررسی و تحلیل نمایند و سپس با شناسایی مناطق محروم و آسیب‌پذیر نسبت به رفع نیازمندی‌ها و ارتقاء کیفیت زندگی آن‌ها برنامه‌ها و اقدامات لازم صورت پذیرد. بنابراین در این مطالعه، سطح توسعه یافتنگی و نابرابری‌های منطقه‌ای استان یزد مورد ارزیابی قرار گرفت. بر اساس نتایج مشخص گردید که اولاً استان یزد از نظر توسعه اقتصادی-اجتماعی دارای وضعیت نسبتاً مطلوبی می‌باشد که قرارگیری سه شهرستان در سطح توسعه یافتنگی و ۵ شهرستان در سطح متوسط توسعه یافتنگی برای این استان دالی بر این ادعا است. از این نظر یافته‌های این پژوهش با پژوهش کرمی و براتی که در سال ۱۳۹۶ صورت گرفته است در یک راستا می‌باشد. بر اساس پژوهشی که ایشان انجام داده‌اند در کشور استان‌های تهران، یزد و سمنان در وضعیت نسبتاً مناسبی از توسعه و نسبت به سایر استان‌ها از توسعه بهتری در دوره ۱۲ سال (۱۳۸۰-۱۳۹۲) برخوردار بوده‌اند. ثانیاً مشخص گردید که پژوهش فضایی توسعه در سطح استان یزد از متغیرهای همچون میزان جمعیت، مرکزیت و الگوی مرکز-پیرامون پیروی نکرده است. قرارگیری شهرستان یزد با بیشترین جمعیت و تراکم اداری در رتبه هشتم؛ روشن‌کننده این امر است. از این نظر نیز یافته‌های این پژوهش با پژوهش شماعی و احمدی (۱۳۹۵) همخوانی دارد. شماعی و احمدی در پژوهش خود دریافتند که در استان کردستان توسعه یافتنگی مناطق از تعادلی برخوردار نبوده و مرکزیت در این استان رابطه‌ای با توسعه یافتنگی مناطق ندارد. در این پژوهش نیز مشخص گردید که ضمن عدم تعادل در توسعه یافتنگی مناطق، مرکزیت در استان نیز عاملی بر توسعه یافتنگی مناطق نبوده است. همچنین بر اساس یافته‌های تحقیق مشخص گردید که شهرستان اردکان در بهترین وضعیت و شهرستان بافق در بدترین وضعیت از سطح توسعه منطقه‌ای قرار گرفته‌اند. بر اساس نتایج به دست آمده و با توجه به اینکه یکی از مهمترین عوامل مؤثر بر برنامه‌ریزی توسعه شناخت نحوه پژوهش فضایی توسعه یافتنگی در یک منطقه به منظور اولویت‌گذاری و تخصیص بهینه منابع می‌باشد؛ بنابراین نگاه برنامه ریزان استان یزد باید به سمت سطح توسعه یافتنگی این استان (شهرستان‌های بافق و بهاباد) و در اولویت دوم شهرستان‌ها سطح متوسط توسعه یافتنگی باشد. با توجه نتایج پژوهش و مشخص شدن سطوح توسعه و نابرابری منطقه‌ای در استان یزد در ادامه پژوهش راهکارهایی به منظور کاهش نابرابری‌ها و تحقق عدالت فضایی در استان یزد ارائه گردیده است:

- تمرکزدایی فرصت‌های اشتغال از شهرستان‌ها توسعه یافته و در حال توسعه به شهرستان‌های توسعه یافته از طریق احداث صنایع و کارخانه‌ها اشتغال‌زا همچون کارخانجات کاشی و سرامیک با توجه حجم منابع طبیعی در استان یزد و همچنین با توجه با تخصصی بودن بسیاری از صنایع در استان یزد؛
- تخصصی کردن شهرستان‌های استان یزد در اموری که استعداد دارند علی‌الخصوص در زمینه اقتصادی؛ برای نمونه شهرستان بافق که در رتبه نهم توسعه یافتنگی قرار دارد، یکی از قطب‌های معدنی کشور و استان یزد محسوب می‌شود که با برنامه‌ریزی در این زمینه ضمن اشتغال‌زایی و توسعه نسبی اقتصادی می‌توان به تبع به توسعه نسبی منطقه رسید. علاوه بر این شهرستان در زمینه گردشگری نیز با توجه حجم آثار طبیعی و تاریخی نیز می‌تواند به عنوان قطب گردشگری در استان یزد معرفی گردد.

- در نظر گرفتن مزیت تنوع فعالیت‌های اقتصادی در شهرستان‌های استان یزد و همچنین برنامه‌ریزی در زمینه گردشگری با توجه به جاذبیت شهرستان‌های استان یزد در جذب گردشگر. در این زمینه می‌توان گفت با توجه به اینکه اشتغال اکثر شهرستان‌های استان یزد کشاورزی بوده و طی سال‌های اخیر با خشکسالی‌های پی‌درپی و سیاست‌های غلط کاشت، داشت و برداشت در استان و همچنین بازاریابی و عدم تعادل قیمت‌های محصولات کشاورزی در استان، می‌توان با ایجاد تنوع شغلی همچون گردشگری، صنایع سبک و دستی، صنایع تبدیلی وغیره در منطقه به توسعه نسبی رسید.
- اولویت‌بندی شاخص‌های توسعه در سطح استان یزد از اقتصادی و زیرساخت‌ها به اولویت‌های دیگر با توجه به اینکه پانل متخصصین استان شاخص‌های اقتصادی و زیرساختی را مهمترین شاخص‌های توسعه در سطح استان دانسته‌اند؛
- انجام نیازمنجی در مناطق توسعه‌نیافته و کمتر توسعه‌یافته استان و برنامه‌ریزی بر اساس نیازمنجی انجام شده؛ با توجه به اینکه نظام برنامه‌ریزی نه تنها در سطح استان یزد بلکه در سطح کشور مرکز و روندی بالا به پایین دارد؛ بنابراین اهداف برنامه‌های توسعه با نیازهای مناطق توسعه‌نیافته همخوانی ندارد. پیشنهاد می‌گردد نیازمنجی علی‌الخصوص در زمینه اقتصادی-کشاورزی و صنعت در شهرستان‌های استان صورت گرفته و بر اساس نیازها اهداف برنامه‌ها شکل گیرند؛
- بسترسازی مناسب و ارتقای شاخص‌های کشاورزی در شهرستان‌های استان یزد؛ با توجه به اینکه فعالیت غالب برخی از شهرستان‌های استان یزد کشاورزی و فعالیت‌های وابسته به آن می‌باشد، برنامه‌ریزی در این زمینه می‌تواند موجب رشد اقتصادی گردد؛
- رسیدگی به امور زیربنایی و اساسی شهرستان‌ها توسعه‌نیافته استان یزد با توجه به میزان جمعیت مناطق به منظور ایجاد عدالت اجتماعی در سطح استان و تحقق تعادل فضایی در استان.

منابع

- احمدی پور، زهرا، مختاری هشتی، حسین، رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا، وزین، نرگس، ۱۳۸۶، بررسی روند شتاب توسعه‌یافته‌ی فضاهای سیاسی-اداری کشور (مطالعه موردی: استان‌های ایران در برنامه‌های اول تا سوم توسعه)، فصلنامه ژئوپلیتیک، سال سوم، شماره اول، صص ۴۹-۲۲.
- آهنگری، عبدالمجید، سعادت مهر، مسعود، ۱۳۸۶، مطالعه تطبیقی سطح توسعه‌یافته شهرستان‌های استان لرستان به تفکیک بخش‌های اقتصادی و اجتماعی، مجله دانش و توسعه، شماره ۲۱، صص ۱۹۴-۱۵۹.
- ایزدی، ملیحه، محمدی، جلال، ۱۳۹۲، تحلیلی بر سطح توسعه فرهنگی شهر اصفهان با استفاده از روش تحلیلی عاملی، مجله مطالعات و پژوهش‌های شهری-منطقه‌ای، دوره ۴، شماره ۱۶، صص ۱۰۴-۸۹.
- تقدیسی، احمد، پیری، سیامک، بهاری، عیسی، ۱۳۹۱، تحلیل فضایی و سطح‌بندی شاخص‌های توسعه خدمات بهداشتی-درمانی با استفاده از تحلیل عاملی و تکنیک خوشبای (مطالعه موردی: شهرستان‌های استان گیلان)، فصلنامه آمايش محیط، شماره ۱۸، ۱۷۶-۱۴۶.
- تقوایی، مسعود، بهاری، عیسی، ۱۳۹۱، سطح‌بندی و سنجش درجه توسعه‌یافته شهرستان‌های استان مازندران با استفاده از مدل تحلیل عاملی و تحلیل خوشبای، فصلنامه چهارمیا و برنامه‌ریزی محیطی، سال ۲۳، شماره ۴، صص ۳۸-۱۵.

- تقوایی، مسعود، صالحی، مریم، ۱۳۹۲، سنجش سطوح توسعه‌یافته‌گی شهرستان‌های استان همدان با تأکید بر رویکرد تحلیل منطقه‌ای، فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای مرودشت، سال سوم، شماره ۱۱، صص ۱۹-۳۰.
- حاجی پور، خلیل، زبردست، اسفندیار، ۱۳۸۴، بررسی، تحلیل و ارائه الگویی برای نظام شهری استان خوزستان، مجله هنرهای زیبا، شماره ۵-۱۴، صص ۲۳.
- حسین پناهی، محمد، ۱۳۹۲، مدل تحلیلی توسعه و پیشرفت اجتماعی، انتشارات مرکز الگوی اسلامی - ایرانی پیشرفت، اندیشکده امور اجتماعی، جمعیت و نیروی انسانی.
- حسین زاده دلیر، کریم، ۱۳۸۵، برنامه‌ریزی ناحیه‌ای، انتشارات سمت.
- حکمت نیا، حسن، طاویان، علی، الله وردی، مرادعلی، رضایی، حجت (۱۳۹۴)، تحلیل فضایی توسعه‌یافته‌گی فرهنگی شهرستان‌های استان یزد، برنامه‌ریزی و آمایش فضا، دوره ۱۹، شماره ۳، صص ۹۹-۱۲۸.
- حکمت نیا، حسن، موسوی، میرنجد (۱۳۸۵)، کاربرد مدل در جغرافیا (گرایش برنامه‌ریزی شهری و ناحیه‌ای)، انتشارات علم نوین.
- رضایی، محمدرضا، عطار، محمدامین، ۱۳۹۰، سطح‌بندی میزان برخورداری شهرستان‌های استان فارس به لحاظ شاخص‌های توسعه با استفاده از مدل HDI، فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای، سال اول، شماره ۴، صص ۵۳-۶۸.
- رضوانی، محمدرضا، ۱۳۸۳، سنجش و تحلیل سطوح توسعه‌یافته‌گی نواحی روستایی در شهرستان سنتدج، مجله جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، شماره ۳، صص ۱۴۹-۱۶۴.
- رفیعیان، مجتبی، شالی، محمد، ۱۳۹۱، تحلیل فضایی سطح توسعه‌یافته‌گی تهران به تفکیک مناطق شهری، فصلنامه مدرس علوم انسانی - برنامه‌ریزی و آمایش فضا، دوره ۱۶، شماره ۴، صص ۴۹-۵۵.
- زیاری، کرامت... (۱۳۸۳)، مکتب‌ها، نظریه‌ها و مدل‌های برنامه‌ریزی منطقه‌ای، انتشارات دانشگاه یزد، چاپ اول.
- سرخ کمال، کبری، بیرون‌نژاده، مریم، زنجیرچی، محمود، ۱۳۹۰، سطح‌بندی شهرستان‌های استان خراسان رضوی از لحاظ مؤلفه‌های توسعه‌یافته‌گی فرهنگی، مجله علمی پژوهشی برنامه‌ریزی فضایی، سال اول، شماره ۲، صص ۹۵-۱۰۸.
- شماعی، علی، احمدی، باقر، ۱۳۹۵، تحلیل فضایی سطوح توسعه‌یافته‌گی شهرستان‌های استان کردستان، مجله آمایش جغرافیایی فضا، سال ششم، شماره پنجم، صص ۱۱۷-۱۲۸.
- شیخ بیگلو، رعنا، تقوایی، مسعود، ۱۳۹۲، ارزیابی سطح توسعه‌یافته‌گی شهرستان‌های کشور با استفاده از روش‌های تصمیم‌گیری چند شاخصه، فصلنامه بین‌المللی انجمن جغرافیایی ایران، سال ۱۱، شماره ۳۹، صص ۱۵۷-۱۳۸.
- علیزاده، هادی، سجادیان، ناهید، امانپور، سعید، ناصر، مریم، ۱۳۹۲، تحلیل و پیش‌بینی شاخص‌های توسعه پایدار در استان خوزستان با استفاده از مدل تحلیل تشخیص و تاپسیس فازی، فصلنامه جغرافیا و برنامه‌ریزی منطقه‌ای، شماره ۵، صص ۱۴۶-۱۲۴.
- فاضلی، محمد، فتاحی، سجاد، زنجان رفیعی، نسترن، ۱۳۹۲، توسعه اجتماعی، شاخص‌ها و جایگاه ایران در جهان، فصلنامه مطالعات توسعه اجتماعی - فرهنگی، سال دوم، شماره اول، صص ۱۸۲-۱۵۹.
- فرجی سبکبار، حسنعلی، رضایی، حجت، غلامی، علی، ۱۳۹۴، سطح‌بندی سکونتگاه‌های روستایی با تأکید بر مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی (مطالعه موردی: دهستان تیرجرد- شهرستان ابرکوه)، فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ایی، سال پنجم، شماره ۱۸، ۱۱۶-۱۰۱.
- فیروزآبادی، سید احمد، حسینی، سید رسول، قاسمی، روح‌الله، ۱۳۸۹، مطالعه شاخص‌ها و رتبه توسعه اجتماعی در استان‌های کشور و رابطه آن با سرمایه اجتماعی، فصلنامه پژوهش رفاه اجتماعی، سال دهم، شماره ۳۷، صص ۹۳-۵۷.
- قادر زاده، حامد، باقری، کیوان، امین پور، داود، ۱۳۹۶، سنجش توسعه‌یافته‌گی شهرستان‌های استان کردستان با استفاده از شاخص‌های عده بخش کشاورزی، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال ۲۵، شماره ۹۷، صص ۱-۲۳.
- کریمی، زهرا، براتی، جواد، ۱۳۹۶، تعیین سطح نابرابری منطقه‌ای استان‌های ایران: تحلیل شاخص ترکیبی چند بعدی، فصلنامه پژوهش‌های رشد و توسعه اقتصادی، شماره ۲۶، صص ۷۰-۴۹.
- کلانتری، خلیل (۱۳۸۱)، برنامه‌ریزی و توسعه منطقه‌ای (تئوری‌ها و تکنیک‌ها)، تهران: انتشارات خوشبین.

محمدی، جمال، ایزدی، مليحه، ۱۳۹۲، تحلیلی بر توسعه فرهنگی شهر اصفهان با استفاده از روش تحلیل عاملی، فصلنامه مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، سال ۴، شماره ۱۶، صص ۸۹-۱۰۴.

محمدی، جمال، عبدالی، اصغر، فتحی بیرانوند، محمد، ۱۳۹۱، بررسی سطح توسعه‌یافتنگی شهرستان‌های استان لرستان به تفکیک بخش‌های مسکن و خدمات رفاهی‌زیربنایی، کشاورزی، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، سال ۱۲، شماره ۲۵، صص ۱۲۷-۱۵۰.

محمدی، محمدرضا، رنجبرنیا، بهزاد، ملکی، کیومرث، شفاعتی، آرزو، ۱۳۹۱، تحلیل توسعه‌یافتنگی شهرستان‌های استان کرمانشاه، مجله علمی تخصصی برنامه‌ریزی فضایی، سال دوم، شماره اول، صص ۱-۲۶.

مشکینی، ابوالفضل، قاسمی، اکرم، ۱۳۹۱، سطح‌بندی شهرستان‌های استان زنجان بر اساس شاخص‌های توسعه فرهنگی با استفاده از تاپسیس، فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای، سال ۳، شماره ۷، صص ۱-۱۱.

Bin, P. (2015), Regional Disparity and Dynamic Development of China: a Multidimensional Index. SIS Working Paper, MPRA Paper No 61849, University of Trento.

Cristiana. M. (2014), Safe rational Approach to a Valid Sustainable Development, Procedia Economics and Finance, 8(1): 497-504.

Dupont, V. (2007), Do Geographical Agglomeration, Growth and Equity Conflict? Regional Science, Vol. 86, No. 9.

Gaigalis, V. and Skema, R. (2014), Sustainable economy development and transition of fuel and energy in Lithuania after integration into the European Union, Renewable and Sustainable Energy Reviews, 29(1): 719-733.

Geldermann, J., Rentz, O., (2000) Bridging the Gap between American and European MADM approaches? Proceeding of 51st meeting of the European working group "multi-criteria aid for decisions.

Haroon, J. (2017), "Spatial disparities in socioeconomic development: the case of Pakistan. Pakistan Development Review, vol. 55

Isabelle. D. L, Pastijn, H (2002), selecting land mine detection strategies by means of outranking MCDM techniques, European Journal of Operations Research, 139, 327-338.

Ozceylan, E. Cetinkay, CH. Erbaş, M. Kabak, M (2016), Logistic performance evaluation of provinces in Turkey: A GIS-based multi-criteria decision analysis, Transportation Research Part A: Policy and Practice, Volume 94, December 2016, Pages 323-337.

Pacione' M., (2005), Urban Geography·A Global Perspective· 2th·London: Routledge.

Pastijn, H. Leysen, J (1989), Construction an outranking relation with ORESTE, Mathematical Computing Modeling, V.12, No 10/11, 1255-1268.

Raman, R., Kumari, R. (2012) Regional Disparityin Agricultural Development: A District Level Analysis for Uttar Pradesh, Regional Development and Planning, 1 (2), pp. 71-90.

Roubens, M (1982), Preference relations on actions and criteria in multicriteria decision making, European Journal of Operations Research, PP51-55, Vol 10.

Turner, Bryan (2006), The Cambridge dictionary of sociology, Cambridge: Cambridge university press.

Turner, Jonathan H. (2003), the structure of sociological theory, New York: Thomson.

Zak. Jacek, (2005), The Comparison of multiobjective ranking methods applied to solve the mass transit systems' decision problems, proceeding of 16th Mimi Euro conference and 10th meeting of the Euro working group of transportation.